

Poznań. Fakty i liczby

III 2015

str. 2 / Centrum Badawcze Polskiego Internetu Optycznego
str. 3 / Rozbudowa PKP CARGO na Franowie
str. 5 / Nowej generacji skaner uruchomiono w szpitalu HCP

str. 6 / Ludność Poznania w 2014 r.
str. 8 / Cudzoziemcy
str. 9 / Najpopularniejsze profile nauczania

str. 10 / Świadczenia emerytalno-rentowe
str. 11 / Nieruchomości zabudowane
str. 12 / Poznaniacy warci poznania: prof. dr hab. Janusz Zeyland

POZnań*

Centrum Badawcze Polskiego Internetu Optycznego

W Poznaniu otwarto innowacyjne Centrum Badawcze Polskiego Internetu Optycznego, które ma przyczynić się do wzrostu inteligentnej specjalizacji regionu w zakresie badań, edukacji i wdrożeń w obszarze informatyki.

Ceremonia otwarcia Centrum Badawczego Polskiego Internetu Optycznego (CBPIO) odbyła się 22 września br. Budowa obiektu zlokalizowanego w sąsiedztwie Politechniki Poznańskiej trwała od 2008 r. i objęła centrum danych (budynek z salami technologicznymi) oraz powiązaną z nim część laboratoryjno-biurową. CBPIO skupia europejski węzeł e-infrastruktury, specjalizowane laboratoria ICT, centrum kompetencji i węzeł transferu technologii, działające na rzecz wdrożeń i innowacji w obszarze technologii ICT w skali Europy i kraju. Ta jednostka badawcza będzie stanowiła bazę dla rozwoju badań i wdrożeń w zakresie e-infrastruktury, technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT) i ich zastosowań. Centrum stanie się też ważną częścią europejskiej przestrzeni badawczej dzięki zintegrowaniu specjalizowanych laboratoriów z siecią PIONIER, za pośrednictwem której będą one dostępne dla polskich i zagranicznych naukowców oraz podmiotów, które działają w obszarze badań i innowacji ICT.

Nowoczesny budynek CBPIO będzie również główną siedzibą Poznańskiego Centrum Superkomputerowo-Sieciowego (PCSS), afiliowanego przy Instytucie Chemii Bioorganicz-

nej Polskiej Akademii Nauk. PCSS jest operatorem światłowodowej, krajowej sieci naukowej PIONIER, operatorem miejskiej sieci światłowodowej POZMAN, Centrum Komputerów Dużej Mocy Obliczeniowej oraz liczącym się w świecie centrum badawczo-rozwojowym w obszarze technologii informacyjno-komunikacyjnych. Uruchomienie CBPIO ma umożliwić Instytutowi Chemii Bioorganicznej PAN-PCSS dalsze rozszerzanie i pogłębianie prowadzonej dotychczas działalności naukowej i badawczo-rozwojowej w dziedzinie rozwoju sieci optycznych oraz wykorzystanie ich do prowadzenia specjalistycznych badań przez polskie i zagraniczne ośrodki naukowe. Do prowadzenia własnych prac niezbędna jest bowiem nowoczesna infrastruktura i rozwiązania wykraczające poza przyjęte standardy w zakresie obsługi sieci i dostępnych usług sieciowych.

Twórcy CBPIO stawiają przed jednostką dalekosiężne cele, do których należą m.in. wypracowanie synergicznego modelu współdziałania jednostek naukowych w za-

kresie transferu innowacji, stworzenie w Poznaniu warunków do prowadzenia badań w celu uzyskania międzynarodowych patentów, rozwój kadry badawczo-rozwojowej w dziedzinie ICT czy wsparcie polskich przedsiębiorstw, gospodarki, administracji publicznej, usług publicznych i ośrodków badawczych poprzez stworzenie praktycznych rozwiązań ICT.

Budynek Centrum Badawczego Polskiego Internetu Optycznego zlokalizowany jest przy ul. Jana Pawła II; fot. Poznańskie Centrum Superkomputerowo-Sieciowe

Aktualności:

Rozbudowa PKP CARGO na Franowie

Trwa rozbudowa terminala kontenerowego na poznańskim Franowie. Po zakończeniu prac, które planowane jest na grudzień br., jego pojemność zwiększy się o blisko 40%.

W lipcu br. ze względu na bardzo duże zainteresowanie świadczonymi usługami, PKP CARGO rozpoczęło rozbudowę terminala kontenerowego na Franowie w Poznaniu. W efekcie podjętych prac, które mają zgodnie z planem zakończyć się w grudniu br., pojemność terminala zwiększy się aż o 40%. Terminal zyska nowy plac manewrowo-składowy o powierzchni 8,2 tys. m². Dzięki temu zdolność składowania obiektu wzrośnie z obecnych 1280 TEU do blisko

Fot. PKP CARGO

1800 TEU (twenty-foot equivalent unit jest jednostką pojemności używaną często w odniesieniu do portów i statków, równoważną objętości kontenera o długości 20 stóp; nazwa tej jednostki miary pochodzi od standardowego kontenera o wymiarach 20x8x8,5 stopy, czyli 6,10x2,44x2,59 m lub mniej więcej 39 m³). Inwestycja obejmie również przebudowę i modernizację układu dróg dojazdowych, co poprawi funkcjonalność terminala. Terminal jest częścią przyszłego Inter-

modalnego Centrum Logistycznego w Poznaniu. Generalnym wykonawcą projektu jest firma Skanska. Całkowita wartość inwestycji netto opiewa na kwotę 6,8 mln zł. Rozbudowa współfinansowana jest w 50% ze środków Unii Europejskiej. Terminal korzystnie wpływa na sytuację ekologiczną w regionie. Dzięki transportowi kolejowemu zmniejsza się ilość kontenerów i towarów przewożonych transportem drogowym. To z kolei przekła-

Fot. PKP CARGO

da się na mniejsze zniszczenia dróg przez ciężarówki i większe bezpieczeństwo osób poruszających się samochodami osobowymi.

Będący w trakcie rozbudowy nowoczesny terminal kontenerowy PKP Cargo na poznańskim Franowie funkcjonuje od grudnia 2013 r., a koszt jego budowy wyniósł 25 mln zł. Obiekt o powierzchni ponad 21 tys. m² początkowo miał obsługiwać 11 tys. kontenerów rocznie. W ramach zrealizowanej wówczas inwestycji wybudowano zupełnie nowy układ torowy z torami załadunkowymi i wyładunkowymi. Łączna długość torów to 1570 m. Powstały tu także droga dojazdowa, stanowisko do tankowania samojezdných urządzeń przeładunkowych

Rozbudowa PKP CARGO na Franowie

i cała infrastruktura niezbędna do obsługi obiektu. Kupiono również specjalne urządzenia przeładunkowe o udźwigu do 45 ton.

Terminal na stacji Poznań – Franowo jest jedną z kluczowych inwestycji PKP CARGO. Charakteryzuje go strategiczne położenie, gdyż w Poznaniu przecinają się dwa główne europejskie korytarze transportowe. Z tego względu na poznańskim Franowie przeładowywane są kontenery przewożone wzdłuż osi wschód-zachód oraz północ-południe Europy. Dużą część obsługiwanych przewozów stanowią połączenia z trójmiejskimi portami. Z Franowa pięć razy w tygodniu, wg stałego rozkładu, kursuje pociąg operatorski do portu w Gdańsku.

Grupa PKP CARGO powstała w 2001 r. i jest liderem kolejowych przewozów towarowych w Polsce oraz drugim największym operatorem w Unii Europejskiej. Oferuje klientom zintegrowane usługi logistyczne, łącząc transport kolejowy (największa flota taboru w Polsce), samochodowy oraz morski. Świadczy samodzielne przewozy towarowe dla kilku tysięcy klientów na terenie Polski, Czech, Słowacji, Niemiec, Austrii, Belgii, Holandii, Węgier i Litwy. W marcu br. spółka PKP CARGO podpisała umowę o strategicznej współpracy z HZ Cargo (chorwackim przewoźnikiem kolejowym) a w maju br. przejęła 80% udziałów w Advanced World Transport (drugim co do wielkości kolejowym przewoźniku towarowym w Czechach). W skład Grupy PKP CARGO wchodzi spółki zależne: Cargosped – odpo-

wiedzialna m.in. za przewozy intermodalne, PS Trade Trans – zajmująca się krajową i międzynarodową spedycją kolejową oraz PKP CARGOTABOR, w kompetencjach której pozostał serwis i utrzymanie taboru. W 2014 r. Grupa PKP CARGO osiągnęła 4,3 mld zł przychodów, przewożąc 111 mln ton ładunków. Debiutując 30 paź-

dziernika 2013 r. na warszawskiej Giełdzie Papierów Wartościowych, PKP CARGO stało się pierwszym kolejowym przewoźnikiem towarowym w Unii Europejskiej notowanym na giełdzie.

Fot. PKP CARGO

Nowej generacji skaner uruchomiono w szpitalu HCP

Poznań jest drugim miastem w Europie Środkowo-Wschodniej, dysponującym ultranowoczesnym skanerem PET-CT GE Discovery IQ. Urządzenie znajduje się w pracowni PET-CT Affidea przy Centrum Medycznym HCP. Badanie PET-CT jest obecnie najbardziej precyzyjną metodą diagnostyki chorób nowotworowych.

Skaner PET-CT GE Discovery IQ wyposażony w nową konstrukcję detektora PET zapewnia ponad dwukrotnie wyższą czułość urządzenia w stosunku do aparatów dostępnych na rynku, a algorytm rekonstrukcyjny poprawia stosunek sygnału do szumu. PET-CT daje możliwość oceny drobnych zmian, których nie można zobrazować za pomocą innych technik radiologicznych. Jednocześnie efektywne pole widzenia detektora jest prawie dwa razy szersze od innych rozwiązań dostępnych na świecie. W rezultacie dokładność badania wzrasta kilkudziesięciokrotnie.

Zastosowanie innowacyjnych technologii w nowym skanerze umożliwia wykrycie zmian nowotworowych o wielkości 2–3 mm. Dotychczas granicą obrazowania PET były zmiany 5–6 mm. Dodatkowo czas badania skrócił się z 20 do 4–5 minut, dzięki czemu możliwe jest wykonanie ok. 40 badań dziennie. Zaletą nowego sprzętu jest także krótki czas naświetlania pacjentów promieniami rentgenowskimi. Za pomocą urządzenia można ocenić stopień za-

awansowania zmian nowotworowych, w efekcie czego łatwiejsze staje się wnioskowanie nt. skuteczności danej terapii np. chemioterapii u konkretnego pacjenta, a to z kolei wpływa na efektywność dalszego leczenia. W niektórych typach nowotworów badanie daje możliwość ustalenia dalszego procesu leczenia pacjenta czy planowanie radioterapii.

Wskazaniami do przeprowadzenia badania jest m.in. rak przełyku, piersi, jelita grubego, jajnika, czerniak czy pojedynczy guzek płuca. Skaner ma również zastosowanie w niektórych chorobach nienowotworowych, takich jak choroby serca czy układu nerwowego oraz w badaniach naukowych.

W większości problemów onkologicznych badanie PET-CT jest w całości refundowane przez NFZ. Z nowoczesnego skanera mogą korzystać wszyscy pacjenci, w tym również dzieci.

Urządzenie działa, w funkcjonującej od ponad 7 lat przy Centrum Medycznym HCP w Poznaniu, pracowni PET-CT Affidea i zastąpiło używany do tej pory aparat. Obecnie w Europie Środkowo-Wschodniej są tylko dwa takie skanery. Wcześniej podobne urządzenie uruchomiono we Wrocławiu. W Polsce wykonuje się aktualnie ok. 30 tys. badań PET-CT. Zapotrzebowanie jest jed-

nak dwu-, a nawet trzykrotnie większe. Ośrodek PET-CT Affidea w Poznaniu pomaga ok. 300 chorym miesięcznie.

Firma Affidea (przedtem Euromedic) jest pierwszym w Polsce prywatnym przedsiębiorstwem, które prowadzi ośrodki diagnostyczne PET-CT, realizując strategię zwiększania dostępu do najnowocześniejszych rozwiązań diagnostycznych i terapeutycznych. Affidea zarządza siecią 29 centrów diagnostycznych, z których większość jest zintegrowana ze szpitalami, tworząc więc współpracę z zespołami klinicznymi sektora publicznego.

Skaner PET-CT GE Discovery IQ znajduje się w pracowni PET-CT Affidea przy Centrum Medycznym HCP; fot. Affidea Polska

Ludność Poznania w 2014 r.

Poznaniacy stanowili 15,7% mieszkańców województwa wielkopolskiego oraz 1,4% ludności kraju. Mimo niekorzystnych trendów, pod względem liczby ludności Poznań znajduje się nadal na piątym miejscu wśród polskich miast.

Według Głównego Urzędu Statystycznego na koniec 2014 r. Poznań zamieszkiwało 545,7 tys. osób, czyli 2,7 tys. mniej niż na koniec 2013 r. i o blisko 45 tys. mniej niż w 1990 r. Zjawisko zmniejszania się liczby ludności charakteryzuje obecnie większość dużych miast w Polsce. Mimo niekorzystnych trendów pod względem liczby ludności Poznań znajduje się nadal

Ludność Poznania (osoby w tys.)

Źródło danych: Główny Urząd Statystyczny

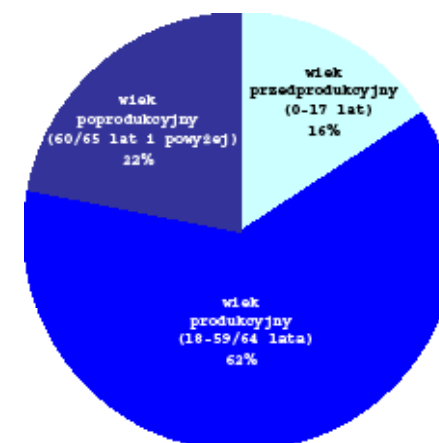
na piątym miejscu wśród polskich miast, plasując się za Warszawą (1735,4 tys.), Krakowem (761,9 tys.), Łodzią (706 tys.) i Wrocławiem (634,5 tys.). Na koniec 2014 r. poznaniacy stanowili 15,7% mieszkańców województwa wielkopolskiego oraz 1,4% ludności kraju.

W 2014 r. subpopulacja osób w wieku produkcyjnym liczyła w Poznaniu 339,7 tys. mieszkańców (62,2%), w tym blisko 2/3 z nich (223,3 tys.) należało do grupy mobilnej (18–44 lata). Liczebność osób w wieku poprodukcyjnym (120,3 tys.) już bardzo znacznie przewyższa wielkość grupy przedprodukcyjnej (85,7 tys.). Na 1000 osób w wieku zdolności do pracy przypadało 607 mieszkańców w wieku nieprodukcyjnym.

W związku ze wzrostem liczby urodzeń obserwowanym po 2002 r. (po okresie szybkiego spadku rozrodczości), w ostatnim roku nieznacznie wzrosła liczebność młodszych grup dzieci i młodzieży. W szczególności wzrost liczebności dotyczył roczników w wieku 3–6 oraz 7–12 lat. Mimo to łączna liczba osób w wieku edukacji szkolnej i okresu studiów nadal spadała i była znacznie mniejsza niż w 1990 r.

Poważnym problemem, który będzie narastał w kolejnych la-

Struktura ludności Poznania wg wieku w 2014 r.

Źródło danych: Główny Urząd Statystyczny

tach, jest starzenie się poznaniaków. Wskaźnik starości demograficznej, określający udział osób w wieku 65 lat i powyżej, wynosi w Poznaniu 17,8% (w 2000 r. – 13,6%).

Po krótkim okresie wzrostu dzietności kobiet obserwowanym w latach 2002–2009, ponownie malejącemu trendowi podlegała liczba urodzeń (w 2014 r. na świat przyszło 5,7 tys. młodych poznaniaków). Na niskim poziomie utrzymuje się także umieralność. Obecnie liczba zgonów ustabilizowała się na poziomie ok. 5,6 tys. rocznie. Oznacza to, że na 1000 mieszkańców umiera rocznie ok. 10 osób, statystycznie o ponad 2 osoby mniej niż w 1990 r. Sytuacja ta jest skutkiem stałego wydłużania się przeciętnego

Ludność Poznania w 2014 r.

trwania życia.

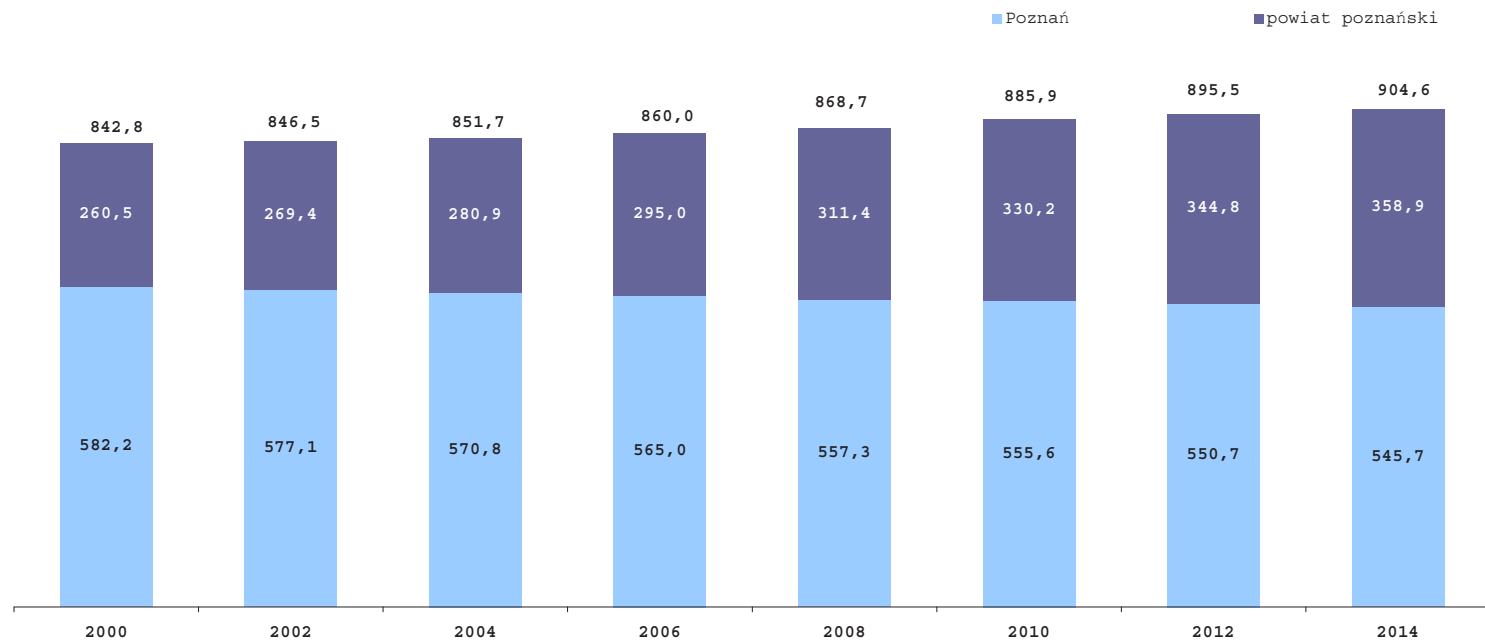
W 2014 r. utrzymał się niewielki dodatni wskaźnik przyrostu naturalnego, który wyniósł 0,2‰. Jedynym czynnikiem ubytku demograficznego w mieście jest więc ujemne saldo migracji. W 2014 r. 1,9 tys. osób więcej wymeldowało się z Poznania niż do niego przybyło. W przeliczeniu na 1000 mieszkańców saldo migracji wyniosło -3,5‰ i w ostatnim roku uległo zauważalnej poprawie z poziomu -4,7‰ w 2013 r.

Spadkowi liczby mieszkańców Poznania towarzyszy wzrost ludności w powiecie poznańskim, co powoduje, iż rośnie populacja całej aglomeracji poznańskiej, obejmującej Poznań oraz 17 gmin i miast powiatu

poznańskiego. W powiecie poznańskim notuje się nie tylko wysoki dodatni przyrost naturalny (5,1‰ w 2014 r.), ale także rekordowe dodatnie saldo migracji (13,9‰), które z powodzeniem rekompensują ujemne lub bliskie zeru wartości tych wskaźników w Poznaniu. W rezultacie w aglomeracji poznańskiej występuje zarówno dodatni przy-

rost migracyjny ludności (3,1 tys. w 2014 r.), jak i, od 2004 r., także dodatni przyrost naturalny (1,9 tys. osób w 2014 r.). W wyniku tych trendów zaludnienie aglomeracji poznańskiej systematycznie powiększa się, wynosząc obecnie ok. 905 tys. osób (o 7,3% więcej niż w 2000 r.).

Ludność w aglomeracji poznańskiej (osoby w tys.)

Źródło danych: Główny Urząd Statystyczny

Analizy: Cudzoziemcy

W Poznaniu systematycznie wzrasta liczba cudzoziemców, a w ciągu ostatniego roku odnotowano wyjątkowo duży wzrost o blisko 1/3. W efekcie osób posiadających obce obywatelstwo zameldowanych w stolicy Wielkopolski jest już 2,8 tys.

Poznań stanowi miejsce zamieszkania dla około 2,8 tys. cudzoziemców. Ich liczba z roku na rok rośnie (w 2003 r. było to 1,3 tys. osób, w 2009 r. – 1,6 tys., w 2014 r. – 2,2 tys.). W ciągu ostatniego roku odnotowano wyjątkowo duży wzrost liczby obcokrajowców – aż o 31%, głównie dzięki dwukrotnemu wzrostowi zameldowań obywateli Ukrainy.

Obcokrajowcy pochodzą z ponad 100 krajów świata, w tym blisko 70% z Europy, przy czym 27% z krajów Unii Europejskiej. Najliczniej reprezentowaną grupą (20%) są Ukraińcy (816 osób, rok wcześniej 438 osób). Na drugim miejscu znajduje się najliczniejszy kraj Unii Europejskiej, czyli Niemcy, którzy stanowią 6,6% obcokrajowców (186 osób). W dalszej kolejności w strukturze cudzoziemców duży udział stanowią Białorusini (180 osób) i Rosjanie (115 osób). Spośród obywateli krajów Unii Europejskiej licznie reprezentowani są także Brytyjczycy i Holendrzy (po 64 osoby), Hiszpanie (55 osób) oraz Francuzi i Włosi (po 52 osoby).

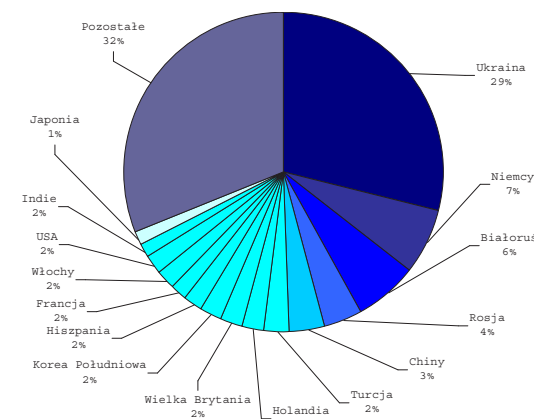
Wśród przybyszów z innych kontynentów dominują Azjaci (526 osób, tj. blisko 19%). Znacznie mniejszy udział w ludności napływowej sta-

nowią osoby z Afryki (5%) i z Ameryki Północnej (3%). Stosunkowo niewielu cudzoziemców pochodzi z Ameryki Południowej (1%) oraz Australii i Oceanii (0,1%).

Uwzględniając pojedyncze państwa, najczęściej obywateli spoza Europy przybyło z Chin (98 osób), Turcji (70 osób), Korei Południowej (59 osób), USA (51 osób) i Indii (45 osób). Nie brakuje także obywateli krajów bardzo odległych, np. Dominikany, Chile, Mauritiusa, Senegal czy Zimbabwe.

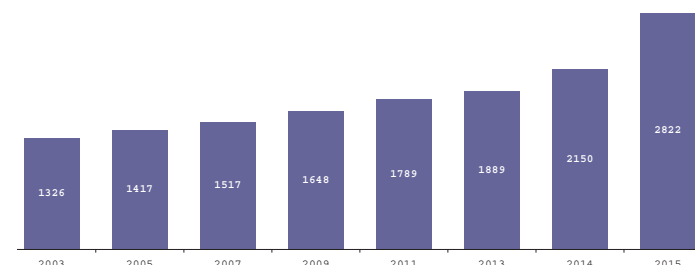
Blisko 3,5 tys. cudzoziemców (łącznie z czasową wymianą studentów, m.in. w ramach programu Erasmus) kształci się na poznańskich uczelniach. Najliczniej przyjeżdżają do Poznania młode osoby z Ukrainy (w 2014 r. ok. 0,5 tys. osób), Norwegii i USA (po ponad 0,2 tys. osób). Z kolei na wymianę czasową najczęściej przyjeżdżają Hiszpanie i Turcy (po ok. 0,2 tys. osób). Studiują oni głównie na Uniwersytecie Medycznym im. Karola Marcinkowskiego oraz Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza. Więcej niż co drugi zagraniczny student pochodzi z krajów europejskich, więcej niż co siódmy – z Ameryki Północnej lub z Azji. Warto zaznaczyć, iż znaczna część studentów zagranicznych melduje się na pobyt czasowy do trzech miesięcy i z tego powodu nie obejmuje ich oficjalna statystyka migracyjna.

Struktura cudzoziemców zameldowanych w Poznaniu wg kraju pochodzenia (na pobyt stały oraz czasowy powyżej 3 miesięcy) w 2014 r.

Źródło danych: Wydział Spraw Obywatelskich Urzędu Miasta Poznania

Liczba cudzoziemców zameldowanych w Poznaniu na pobyt stały oraz czasowy powyżej 3 miesięcy (w osobach)

Źródło danych: Wydział Spraw Obywatelskich Urzędu Miasta Poznania

Analizy:

Najpopularniejsze profile nauczania

Szkoły ponadgimnazjalne, prowadzone przez Miasto Poznań, przygotowały w roku szkolnym 2015/2016 dla absolwentów gimnazjów łącznie ponad 7,9 tys. miejsc, w tym najwięcej w liceach ogólnokształcących, które z kolei były też najchętniej wybieranym typem szkoły.

Według danych Wydziału Oświaty Urzędu Miasta Poznania w prowadzonych przez Miasto Poznań 97 szkołach ponadgimnazjalnych, tj. liceach ogólnokształcących (LO), technikach i zasadniczych szkołach zawodowych (ZSZ) przygotowano dla młodzieży, kończącej w br. gimnazjum, łącznie ponad 7,9 tys. miejsc. Z tej liczby najwięcej miejsc, tj. 49%, znajdowało się w LO, następnie w technikach – 36,3% i ZSZ – 14,7%. Chęć nauki w poznańskich placówkach ponadgimnazjalnych, poprzez złożenie świadectwa do wybranej szkoły, wyraziło blisko 7 tys. osób, z tego pozytywnie rekrutację przeszło 6,5 tys. uczniów (92,5%). Największą popularnością cieszyły się licea, które nie miały większego problemu z zapelnieniem miejsc przez pierwszorzeczniaków. Z kolei w technikach i zasadniczych szkołach zawodowych zainteresowanie było znacznie mniejsze niż przygotowana oferta, w efekcie czego pozostało wolnych miejsc odpowiednio 19,3% i 65,6%. Należy jednak podkreślić, iż pomimo powstałej nadwyżki miejsc w tegorocznym naborze do szkół zawodowych, w porównaniu z poprzednim rokiem szkolnym naukę w pierw-

szych klasach technikum rozpoczęło o 8,6% więcej osób. Znaczna nadwyżka wolnych miejsc w ZSZ wynikała z kolei z dużej liczby planowanych miejsc, co nie zmienia jednak faktu, iż w ZSZ w tym roku naukę rozpoczęło 15,9% mniej osób niż w roku szkolnym 2014/2015.

Naukę w liceach prowadzonych przez Miasto Poznań w br. rozpoczęło 3,7 tys. uczniów, którzy stanowili 57,9% rozpoczynających kształcenie w poznańskich szkołach ponadgimnazjalnych. Poznańskie licea oferowały łącznie 78 profili nauczania, wśród których w tym roku największą popularnością cieszyła się klasa humanistyczno-prawnicza w VI LO, psychologiczno-prawnicza w IV LO oraz z międzynarodową maturą w II LO. Do oddziałów o najwyższych wymaganiach punktowych, które gimnazjaliści musieli spełnić, należały klasy akademickie (Informatyczna, Matematyczna, Fizyczna, Chemiczna) oraz Patronackie Klasy Medyczne w VIII LO, Medyczna w II LO, Biologiczno-Chemiczna i Humanistyczna w LO Marii Magdaleny oraz Columbus w I LO.

Poznańskie technika proponowały młodzieży 46 zawodów, których mogliby się uczyć. W wyniku rekrutacji w br. technika przyciągnęły 2,3 tys. uczniów. Pomimo iż w sumie miejsc w technikach było więcej niż chętnych, to zdarzały się klasy cieszące się dużym zainteresowaniem. Najatrakcyjniejsze okazały się szkoły z klasą kształcącą w kierunku technik informatyk, wśród których były m.in. Technikum Łączności, Technikum Komunikacji i Technikum nr 19.

Dużo chętnych zgłosiło się także do klasy technikum weterynarii w Technikum Inżynierii Środowiska i Agrobiznesu.

Najtrudniej z naborem miały zasadnicze szkoły zawodowe, do których zgłosiło się ok. 400 osób, podczas gdy miejsc przygotowano prawie trzykrotnie więcej. Nawet klasy, do których zgłosiło się najwięcej chętnych nie były w pełni wypełnione przez uczniów składających wnioski. Wśród 31 zawodów, do których przyszli uczniowie szkół zawodowych mogliby się przygotowywać najczęściej wybieranymi były: fryzjer w ZSZ nr 23, elektromechanik pojazdów samochodowych oraz monter zabudowy i robót wykończeniowych w budownictwie w ZSZ w Zespole Szkół Budowlanych, kucharz w ZSZ nr 3 oraz cukiernik, piekarz i wędliniarz w ZSZ nr 8.

Z zestawienia opublikowanego na stronie systemowej obsługi rekrutacji oświatowej „Nabór” wg stanu na koniec lipca br. wynika, iż do poznańskich szkół ponadgimnazjalnych wnioski składali również absolwenci gimnazjów spoza Wielkopolski, najczęściej z województwa lubuskiego (28,1%), zachodniopomorskiego (26,4%) i kujawsko-pomorskiego (19,2%). Spośród gmin powiatu poznańskiego największe zainteresowanie nauką w Poznaniu wyraziły młode osoby ze Swarzędza (13,1%), Lubonia (10,7%) i Mosiny (8,3%). Biorąc pod uwagę powiaty województwa wielkopolskiego, poznańskie szkoły najliczniej przyciągają uczniów z powiatu szamotulskiego (23,8%).

Analizy:

Świadczenia emerytalno-rentowe

Świadczenia wypłacane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych (ZUS) w 2014 r. otrzymywał co piąty Poznanianin. Od kilku lat liczba osób pobierających emeryturę lub rentę zmniejsza się, w efekcie czego zmniejsza się także udział tych osób w ogólnej liczbie mieszkańców Poznania. Przeciętna miesięczna wysokość świadczeń ZUS, z których korzystali poznaniancy wyniosła nieco ponad 2 tys. zł. Kwota ta stanowiła 46% przeciętnej płacy w poznańskich firmach należących do sektora przedsiębiorstw i uległa nieznacznej poprawie. Polepszyła się również siła nabywcza przeciętnej emerytury i renty.

Dla 106,2 tys. mieszkańców Poznania, czyli co piątego poznanianina, głównym źródłem dochodów w 2014 r. były świadczenia emerytalno-rentowe wypłacane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu (ZUS). W 2014 r. w porównaniu z 2013 r. liczba pobierających świadczenia emerytalno-rentowe zmniejszyła się o 8,5 tys. osób, tj. o 7,4%. Był to zatem kolejny rok z rzędu z zanotowanym spadkiem liczby osób pobierających emeryturę lub rentę, w efekcie czego zmniejszył się udział emerytów i rencistów w ogólnej liczbie mieszkańców Poznania z 25,1% w 2010 r. do 19,5% w 2014 r.

Przeciętna wysokość miesięcznego świadczenia emerytalno-rentowego w Poznaniu w 2014 r. wyniosła nieco ponad 2 tys. zł, a jego poziom wahał się od 0,7 tys. zł (renta socjalna) do 2,9 tys. zł (renta wypadkowa). W latach 2010–2014 wysokość przeciętnego świadczenia wzrosła od 7,6% (świadcze-

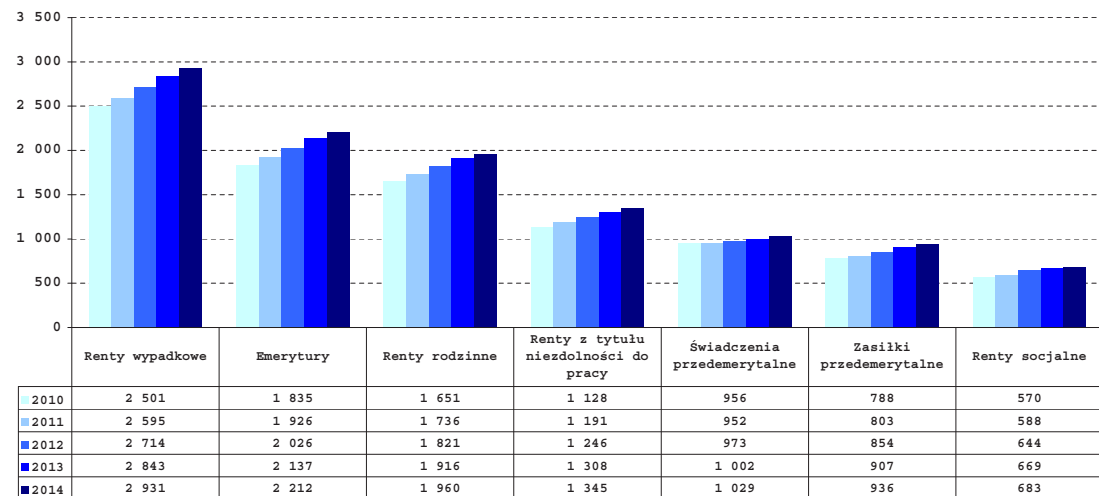
nia przedemerytalne) do 20,6% (emerytury).

Najliczniejszą grupę wśród korzystających ze świadczeń ZUS w 2014 r. stanowili emeryci (67,8 tys. osób, tj. 63,8%), którzy otrzymywali średnią emeryturę w wysokości 2,2 tys. zł. W strukturze świadczeniobiorców ZUS w latach 2010–2014 zmniejszył się udział emerytów (z 66% do 63,8%) oraz nieznacznie osób pobierających renty z tytułu niezdolności do pracy (z 13% do 12%). Wzrósł z kolei udział osób otrzymujących renty rodzinne (z 15,3% do 17%), renty socjalne (z 1,8% do 2,3%) oraz świadczenia przedemerytalne (z 0,3% do 1,4%).

Wysokość świadczenia emerytalno-rentowego w 2014 r. stanowiła 46% przeciętnej płacy w sektorze przedsiębiorstw w Poznaniu i w porównaniu do 2010 r. relacja ta wzrosła o 1,6 punktu procentowego. Na przestrzeni lat 2002–2014 stosunek świadczeń ZUS do wynagrodzeń wahał się w granicach od 41,4% (w 2008 r.) do 46,3% (w 2006 r.)

Poprawie uległa także siła nabywcza przeciętnego świadczenia ZUS, z którego korzystali poznaniancy. Miarą siły nabywczej był wskaźnik Big Mac'a. Według tego wskaźnika w 2014 r. za swoją emeryturę lub rentę mieszkaniec Poznania mógł kupić 221 kanapek, podczas gdy w 2010 r. – 206 kanapek.

Wysokość przeciętnego miesięcznego świadczenia emerytalno-rentowego w Poznaniu (w zł)

Źródło danych: Opracowanie Wydziału Rozwoju Miasta na podstawie danych ZUS w Poznaniu

Analizy:

Nieruchomości zabudowane

Struktura przestrzenna każdego miasta składa się ze zróżnicowanych układów przestrzennych o różnych funkcjach użytkowych, a jej podstawowym elementem jest zabudowa mieszkaniowa, która zajmuje największą część przestrzeni zabudowanej.

Na terenie Poznania znajduje się 93,6 tys. budynków o łącznej powierzchni użytkowej wynoszącej 28,2 mln m².

Zdecydowanie przeważają budynki mieszkalne (jedno- i wielorodzinne oraz zbiorowego zamieszkania), służące zaspokojeniu podstawowych potrzeb życiowych mieszkańców. Liczba budynków mieszkalnych kształtuje się na poziomie 46,4 tys., a ich łączna powierzchnia użytkowa wynosi 16,7 mln m². Budynki mieszkalne stanowią zatem 49,6% ogólnej liczby budynków w Poznaniu, a udział powierzchni mieszkalnej w całkowitej powierzchni użytkowej wynosi 59,4%.

Pod względem liczby budynków duży udział stanowią także budynki wykorzystywane na cele usługowe lub gospodarcze dla rolnictwa (12,1%) oraz transportu i łączności (10,4%). Ponadto struktura liczby budynków obejmuje także obiekty przemysłowe (2,3%), handlowo-usługowe (2,2%), biurowe (1,6%) oraz użyteczności publicznej, tj. oświaty, nauki i kultury oraz sportu (0,9%), a także szpitale, zakłady opieki zdrowotnej (0,3%).

Biorąc pod uwagę powierzchnię użytkową, która wydaje się bardziej istotna przy analizie budynków, jak już wcześniej wspomniano, największą powierzchnię zajmują budynki mieszkalne. Pozostałe grupy obiektów w strukturze

powierzchni użytkowej układają się następująco: przemysłowe (6,7%), biurowe (6,5%), handlowo-usługowe (6,3%), oświaty, nauki i kultury oraz sportu (6,3%), magazynowe (3,7%), szpitale oraz zakłady opieki zdrowotnej (1,7%).

Budynki w Poznaniu

Funkcja	Liczba budynków	% całej zbiorowości	Powierzchnia użytkowa w m ²	% całej zbiorowości
Mieszkalna	46 435	49,6	16 744 735	59,4
Przemysłowa	2 171	2,3	1 880 437	6,7
Transport i łączność	9 715	10,4	495 946	1,8
Handlowo-usługowa	2 097	2,2	1 767 417	6,3
Zbiornik, silos lub budynek magazynowy	1 346	1,4	1 056 992	3,7
Biurowa	1 495	1,6	1 827 529	6,5
Szpital, zakład opieki zdrowotnej	240	0,3	488 541	1,7
Oświata, nauka i kultura lub budynek sportowy	872	0,9	1 784 994	6,3
Usługowa lub gospodarcza dla rolnictwa	11 319	12,1	102 601	0,4
Inna niemieszkalna	17 921	19,1	2 042 355	7,2
Razem	93 611	100,0	28 191 547	100,0

Źródło danych: System Informacji Przestrzennej Miasta Poznania, wg stanu na 21 sierpnia 2015 r.

Poznaniacy warci poznania:

Prof. dr hab. Janusz Zeyland

Janusz Zeyland (1897–1944) – lekarz, profesor pediatrii, kierownik Centralnego Laboratorium Gruźliczego, pionier szczepień przeciwgruźliczych w Polsce, a w okresie międzywojennym jeden z najwybitniejszych znawców gruźlicy dziecięcej na świecie, autor 70 prac naukowych, wraz z żoną laureat francuskiej nagrody im. Pannietiera.

Janusz Zeyland urodził się 22 listopada 1897 r. w Poznaniu. Po ukończeniu poznańskiego gimnazjum Marii Magdaleny, rozpoczął studia na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Berlińskiego. Edukację po paru miesiącach przerwał powołanie do armii niemieckiej. Po wybuchu Powstania Wielkopolskiego Zeyland wstąpił do Wojska Polskiego, a po demobilizacji kontynuował studia na Uniwersytecie Warszawskim. W 1922 r. przeniósł się na Uniwersytet Poznański, gdzie w 1924 r. uzyskał doktorat.

Swoją karierę zawodową Zeyland rozpoczął od pracy w Zakładzie Anatomii Patologicznej Uniwersytetu Poznańskiego jako starszy asystent, a następnie jako adiunkt tegoż Zakładu. Od 1929 r. do wybuchu wojny pracował jako adiunkt w Klinice Chorób Dziecięcych Uniwersytetu Poznańskiego. W latach 1925 i 1928 pracował w Paryżu wraz z żoną, dr Eugenią Piasecką-Zeyland, docentem bakteriologii. Zeylandowie otrzymali tam nagrodę im. Pannetiera za udowodnienie bezpieczeństwa i skuteczności szczepień przeciwgruźliczych

(BCG), co pozwoliło na ich szerokie zastosowanie. Po powrocie do Polski Zeyland przeprowadził badania nad szczepem chroniącym ludzi przed zachorowaniem na gruźlicę, a następnie rozpoczął szczepienia przeciwgruźlicze poznańskich dzieci. Dzięki wsparciu wielu wielkopolskich instytucji samorządowych i społecznych w Poznaniu został otwarty najlepiej zorganizowany w Polsce Ośrodek Szczepień BCG.

Odznaczony Srebrnym Medalem w 1931 r. przez Uniwersytet Poznański, Zeyland rok później habilitował się z pediatrii, a w 1939 r. otrzymał nominację na profesora tytularnego Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Poznańskiego. W swojej pracy zajmował się głównie badaniami nad gruźlicą u dzieci.

W 1940 r. profesor wyjechał z Poznania do Warszawy. Podjął się tam pracy w Szpitalu Skarbowców, a później w Szpitalu Wolskim, w którym zorganizował Centralne Laboratorium Gruźlicze i objął nad nim kierownictwo. Pracował razem z żoną, która zajmowała się badaniami ściśle bakteriologicznymi. Kształcili się tam studenci tajnego Wydziału Uniwersytetu Warszawskiego oraz Uniwersytetu Ziemi Zachodnich. W grudniu 1941 r. Zeyland otworzył w Szpitalu Wolskim 26-lóżkowy oddział gruźliczy dla młodzieży, który prowadził na poziomie kliniki uniwersyteckiej.

Profesor Zeyland stał się pionierem szczepień przeciwgruźliczych w Polsce, a w okresie międzywojennym zdobył sławę jednego

z najwybitniejszych znawców gruźlicy dziecięcej na świecie. Opublikował 70 rozpraw naukowych i podręczników, a wśród nich aktualny do dziś podręcznik „Gruźlica płuc u dzieci”. Był badaczem posiadającym niezwykle rozległą wiedzę, świetnym pedagogiem oraz bardzo skromnym człowiekiem. Znał doskonale angielski, niemiecki i francuski. Zginął 5 sierpnia 1944 r. rozstrzelany przez Niemców w Szpitalu Wolskim w Warszawie podczas pełnienia obowiązków lekarskich. Razem z innymi zabitymi został pochowany w zbiorowej mogile na podwórzu szpitala. Ciało profesora zostało ekshumowane i przeniesione na Cmentarz Powązkowski. Obecnie spoczywa na Cmentarzu Jeżyckim w Poznaniu.

Janusz i Eugenia Zeylandowie od 1975 r. patronują Wojewódzkiemu Zespołowi Specjalistycznemu Chorób Płuc i Gruźlicy przy ul. Szamarzewskiego 62 w Poznaniu, przemianowanemu na Wielkopolskie Centrum Pulmonologii i Torakochirurgii.

Opracowano na podstawie:

<http://wcpit.pl/pl/o-nas/patroni-wcpit,363>

http://www.1944.pl/historia/powstancze-biogramy/Janusz_Zeyland

https://pl.wikipedia.org/wiki/Janusz_Zeyland

POZnań*

Opracowanie redakcyjne:

Wydział Rozwoju Miasta, pl. Kolegiacki 17, 61-841 Poznań, tel. 878 56 95, e-mail: rom@um.poznan.pl

news.fakty_liczby@um.poznan.pl

www.poznan.pl/fakty_liczby